

Reka

REKA

Reka se je vlekla skozi mesto kot svetel trak umazanega srebra. Meščani si niso mogli predstavljati svojega mesta brez reke, čeprav so nekateri govorili, da bi bilo bolje, ko bi reke ne bilo, ker seka mesto na dva dela. Vedeli pa so tudi, da je mesto nastalo prav zaradi reke. To je bilo takrat, ko še ni bilo štirih mostov, ko so se ljudje zadovoljili z brodom. Šele kasneje so zgradili prvi leseni most. Tega jim je odnesla reka ob vsakem večjem dežju. Meščani so bili tega navajeni. Počakali so, da je reka upadla, in zgradili so na istem mestu most, podoben prejšnjemu. To se je ponavljalo, dokler niso zgradili visokega železnega mostu, ki se je v dveh lokih bočil čez reko, visoko nad starim mostom. Nekdanje središče mesta je zdaj nenadoma postalo staro mesto, ker so premožnejši meščani začeli zidati višje nad reko proti okoliškim hribom, ki so se vzpenjali nad mestom. Meščani so se preselili v zgornje mesto. Staro mesto ob reki se je zmeraj bolj pogrezalo v samoto in se začelo vse tesneje prižemati k reki, kot da bi se balo, da bi ne izgubilo tudi nje.

V stare patricijske hiše so se naselili delavci novo zgrajenih tovarn, nosači, nižji uradniki in berači. Tako je dobilo staro mesto neko posebno obeležje, ki je bilo značilno samo zanj.

Zvečer, ko je vleklo sonce čez reko dolg, rdeč rep, ko se je staro mesto kopalo v rdeči barvi, so ljudje molče sedeli pred hišami. Otroci so bili tišji in nihče ni ob tem času klet kot po navadi. Ob teh rdečih večerih jim je bilo pri

30494
Opremil in ilustriral Janez Vidic

Drava, obrežje, Lent, Državni most, 1923 (Zbirka drobnih tiskov UKM)